

Index

<i>An Dens sit author peccati.</i> 390 <i>Priuatio diuina gratia an haberi possit causa peccati.</i> 391 <i>Ipsius sumus causa peccati: Deus verò intentator malorum est.</i> 393 <i>Deus quomodo se habeat circa peccatum, & quam sapienter malis utatur.</i> 394 <i>Origo prima peccati, & quare Deus non omnes homines sua gratia confirmauerit.</i> 397 <i>De diuina voluntate.</i> 399 <i>An & quare ratione Deus indurat cor hominis, & de peccato Adami.</i> 401 Ad 27. <i>An liceat summum Pontificem arguere.</i> 414 Ad 28. <i>De Ephod & rationali summi Pontificis.</i> 421 Ad 36. <i>De simonia, & An Heli nepotes calabe incendi predicanter.</i> 449	<i>mantem partem oppugnare conatus est proponuntur.</i> 612 Cap. 2. <i>in quo explicatur id quod pro thema Cunerius proloquitur fuerat, Reddite que sunt Caesaris, Caesari: & que sunt Dei, Deo.</i> 614 Cap. 3. <i>Primi, & alterius argumenti confutatio.</i> 615 Cap. 4. <i>Leyes Imperatorie non sunt habenda pro oraculis, in his que ad Ecclesiam perirent: nec illae aliquando decreuerunt, utramque iurisdictionem non posse subiecto conungi.</i> 616 Cap. 5. <i>Refutatur 4. argumentum. ordo scribendorum proponitur: & nonnullam olim in Francia iurisdictionem, consuetudine atque prescriptione, Ecclesiam obtinuisse probatur.</i> 618 Cap. 6. <i>Continuatio confutationis eiusdem 4. argumenti, quod spectat ad alienationem. Et quod Reges qui hereditario iure succedunt, alienare possunt.</i> 619 Cap. 7. <i>Continuatio eiusdem argumenti. Opinio nostra de iure Regis Francorum.</i> 621 Cap. 8. <i>Arguitur iterum falsitas eiusdem argumenti, eo quod non sit ius fisci.</i> 623 Cap. 9. <i>Alteratio contra 4. argum. hec esse potest, quod Ecclesiasticorum iurisdictionis non nocet, item de possessionibus.</i> 625 Cap. 10. <i>Contra idem argum. vindicatur antiquorum regum pietas à calunnia, quoniam penes eos potestas semper fuerit quos vellet indicies instituere.</i> 627 Cap. 11. <i>Contra idem argum. petitur alia ratio à solemnium iuramento regis, in die coronacionis sua, & Cunery mendacium arguitur.</i> 628 Cap. 12. <i>Defenditur religio solemnis regis Sacramentis contra Bodinum.</i> 630 Cap. 13. <i>Quinti argum. confutatio, & male intellecta Nicolai Papa epistola explicatur.</i> 632 Cap. 14. <i>Contra 6. argum. à tonsura nullum certum argumentum elici posse.</i> 633 Cap. 15. <i>Respondetur duobus ultimis argum. 7. & 8.</i> 637 <i>Altera pars tractatus de Iurisdictione Ecclesiastica.</i> Ca. 1. <i>Iurisdictione Ecclesiastica distribuitur, & quod nonnulli sancti Episcopi & Monachi credit a fidei sua regna & imperia sancte ac feliciter administrant, ostenditur.</i> 638 Cap. 2. <i>Quam late pateat spiritualis Ecclesia iurisdictionis: & quod illa principum temporalium iurisdictioni non officiat.</i> 642 Cap. 3. <i>Ex his in quibus Ecclesiastica iurisdictione ledi via est SS. Patribus: & pri-</i>
---	--

CAPVT TERTIVM.

Adv. 1. <i>Vocis coram seu vbi tibz vberior explicatio.</i> 470 Ad 3. <i>Candelabri aurei cum sancto Spiritu allegorica comparatio.</i> 483 Ad 13. <i>An semper liceat Patrem in filios elementem esse.</i> 501 Ad 14. <i>Num liceat sacerdotes pena subiictere.</i> 502 <i>De vi bonorum operum & antiquorum sacrificiorum.</i> 504 <i>Antiquorum fides in Christum.</i> 506 <i>Quod quis peccati paenitentia deleri posse.</i> 508 Ad 18. <i>Num peccatori liceat cum angustur illa responseverit. Dominus est: quod bonum est in oculis suis faciat.</i> 519	
---	--

CAPVT QVARTVM.

Adv. 1. <i>Quare ratione Deus malos ad malum alias inferendum incitat.</i> 527 <i>Qui fieri potuit, ut vates sanctus populum ad bellum impelleret, quo si quis fugatusque, pro magna parte, macrone hostili interiori.</i> 529 Ad 3. <i>Num licuerit Iudaicis arcam circumferre: Et an nobis Eucharistiam liceat?</i> 544 Ad 8. <i>An quomodo Hebrei וְיָמֵן ita nos Deos pro vero Deo dicere valamus?</i> 665 Ad 9. <i>De servitute & libertate.</i> 573 Ad 11. <i>An sacerdotes militare liceat: aut saltem eundem facultatibus ad bellicos sumptus abuti.</i> 580	
--	--

Tractatus τετραήδρον γιώτεως πολιτείης, sive de sacerdotum politica iurisdictione.

Prima pars Tractatus.

Vtrum fas sit sacerdotes humana iudicia exercere.

Ad v. 18. *Cap. 1. In quo Cunerius argumenta quibus affir-*